

*Hoe Galien, die vrome campioen, verslaghen heeft den coninck
Martigaux ende acht ander Sarazinen.*

[24]

Als Galien opten Ronchevale coemen was, sach hi deerde al root gheverwet van dat bloet der dooder ende der ghewonder menschen, des hi met droever herten sprack, seggende: “Waerachtich God ende mensche, ick aenscouwe hier so veel doode lichamen dat ick dye niet tellen en soude kunnen! Hoe eest moghelijcken dat ick minen vader Olivier kinnen soude, dien ick noyt ghesien en hebbe? Goedertieren God, verleent mi gracie dat ick hem vinden mach!”

Mettien hi dese woerden sprekende was, sach hi thien Sarazinen, die hi gade sloech ende aensach die seer scerpelijck. Si quamen bespien oft si enighe Franchoyzen sien souden, over al siende oft si yemande vinden mochten om teghen te vechten. Martigaux beleedese, die coninck was van Torckien, ende quam soecken Roelant ende Olivier om hemlieden thooft af te slane. Als Galien sach datsi hem by quamen ghereden, riep hi met luyder stemmen tot hemlyeden, segghende: [e3va] “Sidi Kerstenen, segghet mi, dat bidde ick u? Ende eest dat ghy Kerstenen sijt, wijst mi Roelant, Olivier ende dander ghenooten van Vranckerijcke!”

Martigaux die coninck antwoerde hem, segghende: “Ridder, wie sijt ghi? Heeft u de duyvel hier bracht? Wij sijn van des conincs Marchillen volck, dye hebben hulpen verslaen de neghen ghenoten van Vranckerijck ende alle haer ghesellen. Ghister morghen stack ick tegen den grave Olivier, dien ick also raecte in sinen scilt dat ick hem ende sijn peert ter eerden vallen dede.”

Als hem Galien dese woirden segghen hoorde, sprack hi tot hem: “Bi den God die my ghescapen heeft, hebdi minen vader Olivier verslagen? Wacht u van mi, want dat suldi becoopen!”

Mettien reden si achterwaerts omtrent so verre als men met eenen steen worpen soude. Doen sloeghen si de peerden met sporen, teghen malckanderen ridende met selcken cracht dat de Torck sijn lance brack, ende Galien raecte den Torck met sulcken foertse dat hi hem de lance dwers doer sijn lijf stack, soe dat dye Torck terstont opter eerden doot viel. Daerna track hi Floberghe, sijn sweert, als een vrom Kersten, ende sloech op den eenen Sarazijn een so swaren slach dat hi ter

eerden vallen moeste. Den anderen dede hi thoof vanden scoudren vliegen, ende dander zeven vloten om hair leven te salverene. Doen sloech Galien sijn peert Marchepijn mit sporen ende achterhaildese terstont, so veel doende midts sijn vromicheyt dat die sesse doot bleven. Ende die sevenste ontvloot, die de nieumare droech van den ghenen die Galien verslaghen hadde, den coninck Pinaert, den welcken hy ver[e3vb]telde dat hi eenen Kersten vonden hadde, den alder felsten die noyt man sach, dye welcke verslaghen hadde den coninck Martigaux, sinen neve, ende acht van sijn ghesellen.

Pinaert dat hoorende, bestont groot mesbaer te makene om synen neve, vraghende hoedanich hi ware dien verslaghen hadde.

“Heere,” antwoerde die Sarazijn, “tes een Franchoy also sterck, also hoochmoedich ende also stout dat onder twee duysent mans gheen so grootmoedighen en es. Ick soude u raden u volck te doene wapenen ende senden om hem doot te slane, want ter eerster reysen stack hi den coninc Martigaux therte in den buyck ontwee, om dat hy hem seyde dat hi sinen vader verslaghen hadde.”

“Bi Mahon,” sprack Pinaert, “na dien hy Martigaux, minen neve, verslaghen heeft, sal hi teghen my eenen camp hebben, die seer scherp ende fel wesen sal, want ick sal hem thoot van den buyck berooven eer ick wederom coemen sal!”

Doen ontclede hem Pinaert al naect ende dede sijn heel lichaem smeren mit een seer costelijke salve die vol duechden was, want ten mocht gheen mensche die daer met ghestreken was, so dootlijck noch so seere ghewont worden, hi en ghenas wederom terstont. Dese Pinaert scadichde den Kerstenen seer grootelijcken inden strijt op den Ronchevale ter saken vander salven daer hi met gesmeert was. Noyt man en mocht hem wonden!

Als Pinaert gesalft was, heeft hi hem doen wapenen ende is op sijn peert gheseten, verbiedende dat hem nyemant volghen en soude, want hy niet en wilde datmen hem verwijten soude dat hy eenighe hulpe leyde teghen eenen Kersten.